

حسین(ع) شهید راه حقیقت و یاری دین

از قدرت خداوند بعید نیست که همه عالم را در یک نفر جمع کند؛ یعنی اینکه در حقیقت، از خداوند بعید نیست، زیرا او عظمت و رشادت و ویژگی‌های برجسته و موجبات فخر جاودان و شکوه را در حسین - علیه السلام - جمع کرده است.

عظمت انسان و کامل‌ترین و جامع‌ترین نمونه انسانیت

لیس علی الله بمستنکر أن یجمع العالم فی واحد

از قدرت خداوند بعید نیست که همه عالم را در یک نفر جمع کند؛ یعنی اینکه در حقیقت، از خداوند بعید نیست، زیرا او عظمت و رشادت و ویژگی‌های برجسته و موجبات فخر جاودان و شکوه را در حسین - علیه السلام - جمع کرده است.

حسین زندگی، حسین عزت و شهادت، حسین اسلام و حسین قرآن و حسین ایمان و غیرت و شجاعت و حسین آزادی و کرامت و صبر و استقامت است؛ حسین، شهید راه شرافت و سربلندی و حقیقت و یاری دین است. حسین، شهید ایثار و جهاد در راه خدا و برافراشته کردن نام خدا و نجات مردم از عبادت و بندگی طاغوت و مستکبرین است.

حسین - علیه السلام - جان خود و فرزندان عزیز و برادران بزرگوار و یاران بزرگ خود را که مردان دین و ایمان و شهدای فضیلت و انسانیت بودند، فدا کرد تا مسلمانان را از نادانی و سقوط در پرتگاه شقاوت و شرک و کفر و گمراهی نجات دهد؛ پس صلوات و سلام خدا بر او و فرزندان و اهل بیت و یارانش.

حسین و یارانش، هنگامی که اسلام و قرآن فریاد کمک سر داده بودند، این فریاد را لبیک گفتند، در حالی که دیگران یا به دلیل طمع به جوایز و پاداش‌ها و مناصب یا ترس از جلادان بنی‌امیه، پاسخی به ندای یاری اسلام و قرآن ندادند. اگر حسین نبود ما هم نبودیم.

حسین، کسی است که به پا خاست و لبیک گوین خطاب به دین فریاد زد: من فدای تو و فدای قرآن و مسلمانان و مستضعفان. من از کیان توحید دفاع می‌کنم؛ من و فرزندانم. اهل بیت و یاران مخلصم از دین و دعوت رسول خدا دفاع می‌کنیم و قرآن را از دست ظالمان نجات داده و از بذل جان و مال در این راه دریغ نداریم و زبان حال آنها این بود که:

&171#لبسوا القلوب علی الدروع فاقبلوا یتهافتون علی ذهاب الانفس»

کسانی که قلب‌ها را روی زره پوشیده و رو به میدان فریاد زدند که آماده جانفشانی هستند.

الله اکبر الله اکبر. حسین - علیه السلام - قیام کرد. در جهان هستی قیام کرد و فریاد دفاع از اسلام سر داد. در جهان هستی قیام و استبداد را محکوم کرد که: نه معاویه، نه یزید و نه غیر آنها، نه به بردگی کشیدن دیگران و نه به استبداد و می‌گفت: از نظر من مرگ در راه خدا، چیزی جز شهادت نیست و زندگی و سازش با ستمگران چیزی جز خواری و ذلت نیست و ذلت و خواری از ما دور است. خدا این را برای ما و مؤمنان نمی‌پسندد. ما خاندانی پاک و پاکیزه و چهره‌هایی سربلند و جانهایی سرافرازتر از آن هستیم که پیروی از افراد پست را بر کشته شدن با عزت ترجیح دهیم و زبان حالش این بود که:

&171#إن کان دین محمد لم یستقم إلا بقتلی یا سیوف خذینی»

اگر دین محمد، جز با کشته شدن من پابرجا نمی‌ماند، پس ای شمشیرها مرا دریابید.

و این ندای او تا قیامت بر بشریت پرتو افشان است و به انسانیت نهیب می‌زند و انسان‌ها را به ارزش‌های جاودان و غیرت و عزت فرا می‌خواند.

روز عاشورا در هر سال بسان مدرسه بزرگ انسانیت و مکتب نمونه باقی خواهد ماند و حسین (ع) همچنان برای مردم این آیه را می‌خواند که:

«#... تعالوا إلي كلمةٍ سواءٍ بيّتنا و بيّتكم...» (آل عمران، آیه 64)

و «#لا تجدُ قومًا يؤمنونَ باللهِ و اليومِ الآخرِ يُؤاْذونَ مَنْ حادَّ اللهَ و رسوله ...» (المجادله، آیه 22)

و «#إِنَّ اللهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ و الْإِحْسَانِ و إِيْتَاءِ ذِي الْقُرْبَى و يَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ و الْمُنْكَرِ و الْبَغْيِ» (النحل، آیه 90)

و ولتكن منكم أمةٌ يدْعُون إلى الخيرِ(آل عمران 104-105)

و قل لأزواجِك و بناتِك و نساءِ المؤمنینَ یُذنینَ علیهنّ من جلابیبهنّ(احزاب 59)

بله. روز عاشورا، روز قرآن و روز عدل و توحید و روز دعوت به حق و دین حنیف و روز خواری ستمگران و عزت مؤمنان است؛ پس سلام خدا بر تو ای حسین و بر فرزندان و برادران و یاران که همراه تو شهید شدند و بر یاران که پس از تو آمدند و یاد تو را زنده نگه داشته و عزای تو را برپا می‌دارند و در عزاداری تو شرکت می‌کنند.

خداوند شفاعت حسین و انتقام خون او را در روز ظهور مولایمان حجت بن الحسن العسکری - عجل الله تعال فرجه - که روز گسترش عدالت در جهان است، روزی همه ما بگرداند و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.